

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613935872/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

NIENDE CAPITEL.

Hevnen.

Den næste Morgen var der dunkle Skyer paa Zeltners Pande, han gav sig nu ikke synderlig af med nogen af Familien, men taug for det meste stille, ja det forekommende Væsen, som han forhen viste, havde nu vejet Pladsen for en Heflighed, som han kun med Møie holdt tilbage inden Anstandens Grændser, og der syntes at søge en Gienstand, paa hvilken den kunde udlade sig.

Denne fandt han ogsaa snart. Han havde nemlig bestemt at reise bort samme Morgen, og gik derfor selv ud, for at eftersee, om Alt var i den Orden, han ønskede. Ved denne Leilighed erfarede han, at hans bedste Hest var syg, og da en Forsømmelse, efter hans Mening var Aarsag hertil, befalede han strax at give Staldkarlen halvtredsindstyve Slag af en Kantschu, hvorpaa han gik.

Imidlertid hændte det sig, at Leontine og Alexandra netop kom forbi, da den Ulykkelige blev ført ud, for at lide sin Straf. Neppe saae han dem, før han kastede sig for deres Fødder, og bad, om at i det mindste den halve Straf maatte worde ham eftergivet, eftersom han var aldeles uskyldig. Leontine standsede, og betragtede sin Søster med forskrækkede Øine. »Paa dette Sted i det mindste skulle slige barbariske Mishandlinger ikke finde Sted, sagde Alexandra, »jeg befaler Dem at afholde Dem derfra.« — »Vi maae udføre Herrens Ordre,« var Svaret. — »Saa vent i det mindste, til vi komme tilbage,« sagde Leontine. — »Ti Minutter tør vi endnu vente, men ikke længere.«

Alexandra og Leontine ilede nu ind i Salen, hvor Major Zeltner nylig havde endt sin Frokost, under